

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 90.

Z KRAKOWA DNIA 9 LISTOPADA 1817 Roku W NIEDZIELĘ

RESKRYPT

Najjaśniejszego Cesarza Austrii, Króla Węgierskiego, ogłaszający Nominacyą JW. Franciszka Barona Hauer, dotychczasowego Prezesa Rządu królewskiego, na Gubernatora Państw Galicyi i Lodomeryi.

Franciszek Pierwszy z Bożey Łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardy i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi, Arcy Xiążę Austriacki, &c.&c.

Jaśnie Wielmożni, Wielmożni, Szlachetai, Uczciwi, mili Nam wierni!

Oświadczamy wszem i każdemu z Naszych wiernych Obywateli i Poddanych w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi, iakieykolwiek bądź godności, stanu i Urzędu, Naszą C. K. łaskę, i uwiadomiamy ich, żeśmy Jaśnie Wielmożnego Naszego rzeczywistego tajnego Radcę, Kawalera w Krzyża Cesarsko-Austriackiego Orderu Leopolda, i Kawalera Króla Węgierskiego Orderu S. Szczepana, a teź najjaśniejszego Prezesa Rządu królewskiego, miłego Nam wiernego Franciszka Barona Hauera, przez zaufanie w osobie iego po-

łożone, i w najłaskawszym względzie na znane Nam iego chwalebne przymioty, światło, zdatność, i poczciwość, tudzież na wieloletnie usługi iego, a przez to pozyskane wiadomości, Naszym Gubernatorem w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi najłaskawiej mianowali.

Przeto wszem i każdemu z pomienionych Obywateli i Poddanych niniejszym najłaskawiej rozkazujemy, aby rzeczonemu Franciszkowi Baronowi Hauerowi iako Naszemu Gubernatorowi Galicyjskiemu wszelkie winne posłuszeństwo i uszanowanie wyświadczali, onemuż w dopełnianiu Najwyższych Rozkazow Naszych i urzędowych rozporządzeń iego nic na zawadzie nie kładli, ani mu w tem przeszkadzali; owszem aby się w okolicznościach swoich, do niego uciekali, iego Urzędowej Opieki i pomocy szukali, zgoła, aby go iako Naszego Gubernatora w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi, według wszelkiej należytości czcili, poważali, i szanowali, a to tak, a nie inaczej, unikając ciężkij kary i niełaski Naszey czynili.

W tem pełni się Nasza Naylaskawsza wola i zdanie, i zostaiemy Wam przy tem z Naszą Ces. Królewską i Monarchiczną laską przychylnymi.

Tak działo się w Naszem Cesarskiem, głównem i Stołecznym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego siódmego miesiąca Sierpnia, Tysiącznego ósmsetnego siedmnastego roku zbawienia, a Panowania Naszego dwudziestego szóstego.

Franciszek.

Aloyzy Hrabia Ugarta, Król: Czeski Naywyższy, i Arcy-Xiążęco - Austryacki pierwszy Kanclerz.

Jan Nep. Baron Geislern.

Z Jego Ces. Kr. Mości własnego Naywyższego Rozkazu

Karol Widmann.

Z Warszawy d. 1 Listopada.

Wypis z Rozkazów dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzawicowskiej Mości W. X. Konstantego.

— Dnia 14 Października 1817. —

Za Naywyższym Rozkazem.

Otrzymują żądane dymissyie dla słabości zdrowia,

W Gwardyi: Z pułku strzelców konnych, Porucznik Seweryn Czarnecki.

Wjeździe: Z pułku 3go strzelców konnych, Major Alexander Błędowski z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interessów familiynych.

Z pułku 2go strzelców konnych, Major Wincenty Kisielnicki, z pozwoleniem noszenia munduru.

[W Imieniu Nayiaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c,
NAMJESTNIK. Królewski w Radzie Stanu.

Maiąc sobie przez Kommissyją Rządową Spraw wewnątrznych i Policyi przedstawione prośby Kommissy Woiewódzkich o przedłużenie terminu do podawania pretensy tak do Państw Zagranicznych, iakoteż do byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego reguluiących się, Postanowieniem Naszem z dnia 8 Lipca r. b. ograniczonego, i zważywszy powody, w temże przełożeniu przytoczone, postanowiliśmy i stanowimy :

Art. 1. Termin do podania pretensy do Państw Zagranicznych i byłego Rządu Xięstwa Warszawskiego Postanowieniem Naszem z dnia 8 Lipca r. b. w artykule 1szym oznaczony, przedłużamy do dnia 1go Lutego 1818 r.

Art. 2. Kommissyia Rządowa Spraw wewnątrznych i Policyi wyda stosowne urządzenia do kogo należy z uwiadomieniem o przedłużeniu tegoż terminu, zastrzegając, iż każdy mianemający mieć pretensyją do którego z wspomnianych Rządów, gdy ją w czasie swym nie poda, sobie przypisać winien będzie szkody, gdyby iakowe z opóźnienia takowego wynikły.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney d. 25 Października 1817 roku.

(podp.) *Zaiączek.*

Minis: Spraw Wew:| Radca Sekre: Stanu
i Policyi | Jenerał Brygady,

(podp:) *T. Mostowski.* (pod.) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekr: Stanu, Jen. brygady
(pod.) *Kossecki.*

Za zgodność: Sek. Jen. Kom. Rząd.
Spraw Wewn. i Policyi
Aug. Karcki.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rosssy, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

NAMIESTNIK Królewski w Radzie Stanu

Różważając wniesioną przez Komisją Rządową Spraw wewnętrznych i Policji wątpliwość, czyli Urzędnicy bezpłatni, iakimi są: Sędziowie Pokoju, Radcy Departamentowi i Powiatowi, Sędziowie Handlowi, Mecenasi, Adwokaci, i t. p. chcąc być Posłami lub Deputowanemi na Sejm, powinni uzyskać pozwolenie artykułem 122 Ustawy Konstytucyjney zastrzeżone? postanowiliśmy i stanowimy:

Iż Urzędnicy bezpłatni, rzeczonego pozwolenia nie potrzebują, i bez niego Posłami lub Deputowanemi na Sejm wybrani być mogą.

Ogłoszenie niniejszego Postanowienia Kommissji Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji polecamy.

(Data i podpisy iak wyżej.)

2 Peterburga d. 1 Października d. k.

Gazeta tuteysza, *le Conservateur Impartial*, pod napisem: Poselstwo Rosssy, skie w Persyi, zawiera co następuje:

"Otrzymano wiadomość od naszego Posła w Persyi, Jenerał- Porucznika; Jermołowa, z opisaniem obrzędów zachowanych, tak podczas przybycia iego do Sultanii, mieysca rezydeneyi letniej Szacha Perskiego, iako też podczas audyencyy wstępnych.

Dnia 25 Lipca Saphiar-Kan, dowódca oddziału Rurdbetsky, udał się z rozkazu N. Szacha do Saman-Arkhy, terazniejszey rezydeneyi Posła, zaprosił go, ażeby się udał do Sultanii, dokąd będzie miał zaszczyt towarzyszyć mu, aż do na-

miotu dla niego przeznaczonogo.

Urzędnik stajni Szacha przyprowadził do Saman-Arkhy z pomienienuy stajni konia wierzchowego. Posel wsiadł na tego konia dla udania się do przygotowanego sobie namiotu w Sultanii.

W pewney odległości od tey rezydeneyi, arcy-znamienity, Aman Alakh-Kan, Valy Kurdystanu, spotkał Posła, na czele trzech tysięcy jazdy, złożoney z Kanów, osób znakomitszych i dowódców wojskowych. Rozkazano, ażeby na znak dystynkcyi i uszanowania dla Posła szło przodem 12 koni z laufkami. Valy przeprowadziwszy Posła do obozu N. Szacha, pożegnał się z nim przed przybyciem do przygotowanego dlań namiotu; konie i laufry poprzedzali Posła aż do namiotu. Mahmud-Kan, Eszyk-Agacy-Dovoun, drugi Adjutant Szacha, wyznaczony do przyjęcia Posła, oczekiwał w namiocie, gdzie go za przybyciem powitał. — Oddział 200 ludzi z chorągwią, stał w namiotach otaczających namiot Posła, iako straż honorowa, która uderzyła w bębny i oddała wszelką część wojskową dla Posła.

Obrząd audyencyi, dany przez N. Fett-Ah, Szacha Perskiego, Jenerał-Porucznikowi Jermołowi, nadzwyczajnemu Posłowi i pełnomocnemu Ministrowi N. Cesarza Rossyyskiego.

Pierwsza Audyencya d. 31 Lipca.

Mahmud Kan, drugi adiutant Szacha, przybył o godzinie 11tey z zaproszeniem Posła ażeby się udał do N. Pana. JW. Posel udał się wśród odgłosu muzyki, w porządku następnym: 1) Muzyka Posła. 2) Oddział grenadyierów, pod dowództwem Chorążego Hrabiego Samoylowa. 3) Dwunastu lokaiów pieszo, za nie-

mi dwóch gońców konnych. 4) Posel Jenerał - Porucznik Jermałow. 5) Dwaj Radycy poselstwa, Rzeczywiści Radycy Stanu Negry i Sokolów, 6) Sekretarz poselstwa, Radca Kollegialny Hadobaszew i Radycy Kollegialni Mazarowicz i Ryklewski. 7) Xiążę Kabardyyski Djembulaih i jeden zeszlachty krajowey (Ousden) nazwiskiem Schardanów. 8) Urzędnicy woyskowi i cywilni, należący do poselstwa: 9) Oddział Kozaków liniowych z officerem dowodzącym. 10) Kozacy Dunscy, pod dowództwem Kapitana Peruczniaka, Xięcia Bekowicza.

Posel przyjęty został w namiocie gwardyi bokowey, nazwaney Kechike Khanie przez Alla - Ajar - Kana, pierwszego adjutanta Szacha i iego szwagra, który go oczekiwał otoczony wielu Panami, między którymi znajdował się także Mirza - Abul-Hasan - Kan, dawniey Posel przy dworze Rossyyskim, ozdobiony orderem lwa i słońca, oraz portretem Szacha. Gdy Posel usiadł na krześle z poręczami, które dlań postawione było na pierwszym miejscu, a dalsi urzędnicy na innych krzesłach, podano mu herbatę i kaglian (lulka perska), i rozpoczęła się rozmowa.

Wkrótce uwiadomino Posła, iż czas jest udania się do N. Pana; Posel natychmiał udał się do miejsca sobie wskazanego, w towarzystwie Alla Ajar Khan i dwóch Radców Poselstwa. z których jeden niósł listy wierzytelne na złotey tacy. Do żelaznego ogrodzenia, w odwodzie którego Szach czekał na przybycie Posła, trzeba było przejść przestrzeń dosyć rozciąglą napelnioną mnóstwem żołnierzy, strzegących wejscie do pałacu i niezmierną liczbą widzów. Wchodząc do tego ogrodzenia

czynią się pozdrowienia zwyczajne. Przez całą długość tey przestrzeni, rozciągającej się od weyścia aż do namiotu, dwoma szeregami po obu stronach stali dworzanie, a przed namiotem czterech Nasakt-schy, czyli wykonawców wysokiey sprawiedliwości, z godłami urzędu swoiego, to iest, z toporami żelaznymi w złoto oprawnymi, a toporzyska ich mnóstwem drogich kamieni osadzone. Na środku podworza czyni się drugie pozdrowienie, a trzecie przed samym namiotem. Tam Alla Ahar - Kjan, mocnym głosem doniosł N. Panu, który wtenczas pisał siedząc na tronie, że Posel nadzwyczajny i Minister pełnomocny Cesarskiego Dworu Rossyyskiego, stawa przed N. Panem, chcąc mieć szczęście złożyć mu listy wierzytelne swoiego Monarchy. Hoch Geldi (bądź pozdrowion) wykrzyknął Szach, zapraszając Posła znakiem ręki, ażeby wszedł do namiotu. Posel, wzięwszy swe listy wierzytelne ze złotey tacy, wszedł do namiotu, a za nim szli Radycy iego Poselstwa. Zatrzymawszy się na progu u drzwi na przeciwko Szacha i skłoniwszy mu, się w krótkich słowach Posel oświadczył powitanie, przyprowadzony potem ku tronowi, złożył Szachowi swe listy wierzytelne. Sam ie Szach przyjął, położył na tronie, Posel zaś poszedł na swe pierwsze miejsce, gdzie tymczasem przygotowano dla niego kanapę, na której usiadł za wezwaniem Szacha. Monarcha ten pytał się o zdrowie Posła, ten odpowiedział, iż do liczby dni najszczęśliwszych w życiu liczy ten, w którym miał zaszczyt być przedstawionym N. i potężnemu Monarsze Persyi, poważanemu przez Cesarza Rossyi, iego najłaskawszego Pana. Pow-

tornie potem Szach wezwawszy ku sobie Posła, rozpytywał się o zdrowie N. Cesarza Jego Mości, i o miejsce jego rezydencji w chwili jego wyjazdu do Persyi. Uczynwszy Posła żądane odpowiedzi, powrócił na pierwsze miejsce i na wezwanie Szacha, powtórnie usiadł; lecz za każdym razem powstawał, kiedy Szach do niego obracał mowę. Rozmowa ta trwała więcej kwadransa i cała się składała z oświadczeń wzajemnych szczerzy i wzajemney żądy obu Monarchów, widzieć utrzymujące się dobre porozumienie, tak szczęśliwie między dwoma Państwami trwające i zupełną zgodę, która obu łączy Monarchów. Szach powtórnie odnowił swoje pytania o miejscu teraźniejszego pobytu Cesarza, dodał, iż byłoby rzeczą pożądaną, również dla Cesarza Rossyi, iak i dla niego samego, znajdować okoliczności, któreby im posłużyły do wzajemnego odwiedzenia się na wzór Monarchów Europy. N. Szach zakończył wezwaniem gniewu Niebios na tego, który osmielił się mieszać pokój i zgodę łączącą oba Państwa.

Osoby orszaku Posła, które zostały w namiocie gwardyi, były przywiedzione przed Najjaśniejszego Szacha przez tegoż Mahmada Khana, drugiego Adjutanta Szacha, na toż miejsce, gdzie Posła był się zatrzymał, kiedy o jego przybyciu doniesiono. Posła wyszedł z namiotu dla złączenia się z orszakiem, potem miał zaszczyt stawić przed Szachem wszystkich swych urzędników, i zakończył to przedstawienie oświadczeniem Szachowi, że każdy z nich ma się za najszcześniejszego, że mógł być ukazany N. Szachowi, i że żądza sama oglądania Monar-

chy również Wielkiego dla swych osobistych przymiotów, iak dla swej mądrości i potęgi, była im powodem do przedsięwzięcia tak dalekiej podróży. Szach do każdego urzędnika przemówił też słowa: Hoch Geldi, a wszystkim spólnie oświadczył, iż wielce miłe mu jest zdarzenie, które obdarzyło go rozkoszą poznania sług znakomitych Cesarza Rossyi, N. Jego Sprzymierzyńca. W liczbie Urzędników stawionych przed Monarchą Perskim był Kapitan Porucznik Ketzebe. Odpowiedziano Szachowi, że officer ten trzy lata strawiwszy na podróży około świata, najmocniejszą pałał żądzą widzenia Persyi i wielkiego Fett-Ali Szacha. Powieść ta, tak wielkie zdała się sprawić ukontentowanie Szachowi, iż obróciwszy się ku Posłowi z nader wdzięcznym uśmiechem, przemówił, „Zapewne on teraz wszystko już widział.“ Po audyencji Posła powrócił do namiotu, nader uprzejmie przez Szacha pożegnany, i udał się na powrót do siebie z urzędnikami, oddawszy troiste pozdrowienie, również iak przychodząc. Nie powracając inż do namiotu gwardyi, siedli na konie, i wśród odgłosu muzyki do swego poiechali obozu, z równemiż obrzędami, przewodniszemi przez eskortę Alla-Ajar-Khan.

Namiot, w który to publiczne odprawiało się posłuchanie, nie był ani zbyt wielki, ani zbyt bogaty. Obwód wewnętrzny otoczony był murem podniesieniem na arszyn wysokości, które okryte było kobiercami nakształt szalów sztucznie haftowanemi. W końcu tego podniesienia wznosił się tron wsparty na murze poprzecznym, umieszczonym na podstawie mającej postać lwa uspiętego. N,

Szach siedział na nim w szatach z materji złotej, na głowie wielką miał koronę, ozdobioną nadzwyczajney buyności perłami, drogiemi kamieniami, ogromną kitą dyamentową. Ręce od bark do łokci okryte miał brasoletami z kosztownych kamieni i dyamentów, środkowe dyamenty nadzyczajney były wielkości i dla tego miały sobie dane różne nazwiska: ieden z nich nazywał się Daira inur (matka światności); drugi Kiuk inur (góra światności.) Kotnierz, który aż do pasa na plecach zajmował, podobnemiż kamieniami był ozdobiony, również pas i pugnał. Tren zewnątrz i wewnątrz wysadzony był wielkimi perłami, szmaragdami i rubinami. Z prawej ręki tronu, na wielkim kobiercu, był drugi maieyszy axamitny, na którym znajdowała się przytykająca do muru ogromna sofa. Obadwa kobierce były z karmazynowego axamitu i bogato haftowane wybernemi perłami. Na zewnętrznych kątach kobierca stały cztery nie wielkie naczynia do kadzielnic podobne, przeznaczone zapewne do palenia wonności, a z pośrodku ich wznosił się ogromny kaglian (lalka Perska) również drogiemi kamieniami ozdobiony. W głębi namiotu, po prawej stronie, stało czternaście synów Szacha, w postaci uszanowanie okazującey. Na końcu stał urzędnik dworu, trzymając małą koronę Szacha, złożoną na tacy złotogłowem okrytey. Po lewej ręce tronu i zewnątrz namiotu stali obok siebie Koulan Piechebtmeda czyli pokolowcy Szacha, wszyscy wysokiego urodzenia. Trzymali oni znamiona dostojności Królewskiej, jako to: tarczę, szablę, berło w kształcie maczugi, i puszkę, w której złożona pieczęć N. Papi. Rzeczy te również godne oły widzenia, dla

niezmierney mnogości kamieni, któremi były wysadzone, a które rzucały blask podobny do promieni słońca.

Za każdym razem, kiedy Poseł wymawiał Nayiasnieysze imie Fett - Ali Szach, w czasie rozmowy mianey z N. Panem, osoby w namiocie i zewnątrz jego znajdujące się z naygłębszą sktaniał się uniżonością.

Z Londynu d. 17 Października.

Wczoray i onegday była w kancelaryi związków zagranicznych gabinetowa rada, której miał bydź nader ważny przedmiot, i o wypadku iey uwiadomiono zaraz Xcia Rejenta.

Królowa Jmć przejeżdżając się d. 15 o godzinie 5 z południa z Królowną Elżbietą, tak nagle zastąpiła, iż musiała w Turnham - Green do iednego z domów wysiąść, i 3 kwadrans zabawić, niżeli tak dalece do siebie przyszła, iż mogła do Windsoru powrócić. Postano zaraz po Nadwornego lekarza Halford. Słabością Królowey Jmć był kurcz żołądkowy, na który od niejakiego czasu często zapada. — Xże Rejent odwiedził swą córkę Kieźną Karolinę Koburgską. Wiele pierwszych osób iego Dworu pokupiły sobie statki dla towarzyszenia mu w nowey po morzu przejazdce.

Angliia utraciła dwóch sławnych prawników, Irlandczyka Curran, i Szkota Erskine, brata byłego kanclerza Angielskiego.

Mowią, iż Ministrowie nie upatrnią żadney potrzeby nagley do zwołania parlamentu przed końcem Stycznia 1818. Cło od drzewa Amerykańskiego do budowy ma bydź za zwołaniem parlamentu powiększone.

Sądzą tu, iż traktat zawartej z Lordem Exmouth ściągnał przeciw Dejowi Algierskiemu nienawiść ludu, który nie chce widzieć zniesienego rozboju morskiego i życie mu dla tego odebrał.

Gazeta Gosiec pod d. 15 b. m. wyraża: Wczoray donieśliśmy o dobrem poro-

zumieniu, w jakim z Rosyją zostaliśmy, dziś pożytuemy się za szczęśliwych, iż czytelników naszych zapewnić możemy o takimże porozumieniu z Zjednoczonymi Stanami północney Ameryki. Gdy Prezydent rzeczonych Stanów w ostatnim swoim obiedzie w Ogdenburgh witany był mową przez władze miejscowe, odpowiedział: "Zgadza się, iż pokoy nayedogodniejszą jest porą do przygotowania się do obrony; lecz mogę wam oraz z największem ukontentowaniem donieść, iż między nami i W. Brytanią naylepsze zachodzi porozumienie, i mam wszystkie powody do wierzenia, iż trwały obiecować sobie możemy pokoy.,,

Prędko i dumny gniew nasz, (wyrządza gazeta Times) gdy inną oprócz naszey postrzeżemy na morzu eskadrę, usprawiedliwia poniektą nadane nam przez Bonapartego sromotne nazwisko tyranow morza. Wiadomo nam, iż zasdrość Anglii na widok lub posiadanie przez kogo innego floty, pochodzi z przedziwnego (czucia własney obrony; ale jesteśmy tego mniemania, iż Anglii, jeżeli chce choć na jeden rok utrzymać pokoy, powinna ukrywać to czucie. Znaczy to źle myśleć o utrzymaniu potęgi W. Brytanii, gdy dla iey bezpieczeństwa ustawicznie bć będziemy na trwogę. Okazując się bowiem złemi, pobudzamy innych do gniewu, i naymniejszy pozor powodac może do kłotni. Naypewniejszy sposób do okazania zagranicznem Mocarstwom, że znamy własny nasz interes i stale zachować go chcemy, na tem się zasadza, ażebyśmy morską naszę siłę naypierwszą w świecie zrobili, i to od nas zawisło. Tu gazeta Times zapuszczając się w różne domysły o przeznaczeniu ustąpiionych przez Rosyją

Hiszpanii okrętów, naznacza im trzy: 1) Przewiezienie woysk Hiszpańskich do Ameryki; 2) Poskromienie Barbaryczyków; 3) Wymuszenie na Turcyi wolnego przechodu przez Dardanelle.

W gospodzie Loyds ziawiły się razem dwie pogłoski; pierwsza, iż rząd d. 29 b. m. naymuie wiele przewozowych okrętów ua 4 miesiące; druga, iż dla przewiezienia woysk z Portsmutu do Malty szukane są przewozowe statki.

Angielski 500 beczkowy okręt Boyd 80 ludzmi osadzony, zawiozł skazanych z Anglii do Botanybay, zamtąd popłynął do Nowey Zelandyi dla nabrania do Anglii ładunku. Między innymi wziął Kapitan z Botanybay Nowozelandczyka nazwiskiem Georges na swoy okręt, lecz jak on, tak iego lud tak się okrutnie i z pogardą z nim obchodzili, iż ten poprzysiągł zemstę Anglikom. Jako dobry sternik i znający brzegi swowego kraiu musiał zaprowadzić okręt do bezpieczney zatoki. Zaledwo okręt zarzucił kotwice, gdy Kapitan kazał biednego Georges obnażyć i odpędzić. Kapitan udał się potem z kilku maytkami na szalupie do brzegu, i zaledwo na ląd wysiadł, gdy Georges zasadziwszy się z swoimi dzikiemi współziomkami, napadli na niego i z maytkami go zabili. Zawdziali ich mundury, udali się na okręt i wszystkich lud aż do 4 wyrznęli (1 kobietę, 2 dzieci i ucznia morskiego, który debrze obchodził się z Georgiem.) Po tey okropney scenie nastąpiła druga; dzicy poziadali pobitych ludzi.

Podług Dublińskiej gazety Niepodlegli południowey Ameryki układają się z pewnym na morzu wstawionym Lordem (Cochrane?) aby przyjął naczelne nad ich flotami dowodztwo. Starają się także

o kupno w Anglii okrętów, które chcą na wojenne urządzić, i nie zbywa im na pieniądze.

Do Sierpnia r. b. do samey Filadelfii przybyło 4396 wychodniów Europejskich, pomiędzy którymi 2018 z Anglii, 2190 z Hollandyi, 120 z Francyi, a 60 z Hamburga i Bremy.

Zatargi między Portugaliją i Hiszpaniją będą, iak sądzą, przez pośrednictwo Mocarstw Europejskich zagodzone. Portugalia chce z Montevideo ustąpić byle w Amerykańskich posiadłościach swoich zabezpieczoną była przeciw napadom Hiszpańskich rokoszanów.

Z Bruxelli d. 23 Października.

Biskup Gandawski, Xże Broglio, został pod dniem 9. b. m. przez Prezesa sądu kryminalnego w Bruxelli, P. Wyns, do stawienia się i usprawiedliwienia z zarzuczanych mu przestępstw wezwany, inaczej będzie za buntownika ogłoszony i wszelkich dobr pozbawiony. Wezwanie to zostało w Gandawie przy bębnie ogłoszone i na jego mieszkaniu przyklepione. Rzeczony Biskup obwiniony jest 1) że w r. 1815 wydał pismo pod tytułem: *Jugement doctrinal*, w którym nagania rozporządzenie rządowe; że od r. 1815 do 1816 bez pozwolenia dyrektora spraw duchownych korespondował z obcem Dworem względem spraw tyczących się Religii; 3) że w moc tej korespondencji bez zezwolenia rządu ogłosił dwie bulle i 1. brewę Papięzką.

Gazety Belgickie, wyjąwszy dziennik *Vrai Liberal* dozwolone znowu są w Francyi

Królewicz Następca tronu obieżdza ciągle fabryki krajowe i one wspiera. W

całym jego domu rzeczy tylko w kraju wyrabiane mają być używane. Fabrykant Rossel w Gandawie upraszał go przy odwiedzeniu jego fabryki, aby przyjął od niego szarfę z Surinamskiej bawełny (nowy fabrykat w Belgii.) Królewicz przyjął ją, i zaraz drugą kupił, oddając ją z temi słowy towarzyszącemu Jenerałowi: "Przymyij ją WPan i noś za moim przykładem, aby i podwładni officerowie naśladowali WPana. ,,

Gdy dwóch młynarzów w okolicach Gandawy przekonanemi zostali, iż kredę do mąki mieszały, zostali zatem przez sąd policyi poprawczy na dwu letnie więzienie, zapłacenie po 100 zł. hol. i kosztów sądowych skazanemi.

Siła Hollendersko - Niderlandzka łądowa nigdy ieszcze tak znaczną iak teraz nie była; składa się bowiem z dobrze ćwiczoną milicyją z 140,000 ludzi.

Z Stambula d. 26 Września.

Stan zdrowia do dnia dzisiejszego nie polepszył się w stolicy tutejszey; zawsze ieszcze tak w stolicy, iako i po przedmieściach padają niestety ludzie ofiarą morowej zarazy.

Od wielkorządcy Egipskiego nadbiegło tu jeden po drugim dwóch gońców, którzy przywieść mieli doniesienia o odniesionych nowych korzyściach nad Wehabitami w Arabii; przynajmniej ci gońcy honorowemi futrami od Porty udarowanymi zostali.

Tak w ludwisarni, iako też w prochowniach tutejszych pod dozorem znanego Czelebi Efendi pracuje nieustannie wiele ludzi, których podarunkami do pośpiechu i pracy zachęcają.

DODATEK DO N° 90. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 9 LISTOPADA 1817 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Petersburga d. 4 Października d. k.

Na ostatniem odbytem d. 6 z. m. posiedzeniu Towarzystwa Biblijnego, pokazywane były naprzód exemplarze: Biblii stereotypu w języku Słowiańskim niedawno wyszłej; biblii Frauceuzkiej przekładania *de Sazé in octavo*; biblii w języku Ormiańskim *in quarto*, każdej po 5000 exemplarzy; tudzież nowego testamentu *in duodecimo* także w języku Ormiańskim exemplarzy 3000.

W celu przyspieszenia wydań tych ksiąg zbawiennych postanowiono przez członków Komitetu biblijnego, sprowadzić z Anglii maszynę, za pomocą której w przeciągu godziny wydrukować można 1000 arkuszy.

Biblioteka towarzystwa otrzymała w darze od Komitetu biblijnego Angielskiego i innych zagranicznych towarzystw następujące książki: Bibliją w języku Czeskim; jeden exemplarz historyi starego testamentu w języku Sanskryckim; Nowy testament w języku Indyjskim; Pięcio-ksiąg Moyżesza i książki historyczne starego testamentu w języku Oryackim; Pięcio-ksiąg i historyją starego testamentu w języku Gun-

duhskim; Nowy testament w języku Arabskim, przekładania gerliwego w pracach ku pożytkowi wiary Chrześcijańskiej Murzyna Sabbata; Nowy testament w Zwikskim języku; także nowy testament w języku Maratskim. Towarzystwo Missyjonarzy Londyńskich ofiarowało do bibliotek Komitetu: Nowy testament w języku Chińskim, krotkie wyciątki z nowego testamentu w języku Malajskim. Towarzystwo biblijne Duńskie ofiarowało tutejszemu exemplarze biblii i nowego testamentu w języku Islandzkim, nowego testamentu w języku Grenlandzkim, tudzież opisanie działań i prac swoich.

Naród Syberyi (Buraci) zostający jeszcze w bałwochwalstwie, otrzymawszy exemplarze Ewangelii według Świętego Mateusza w języku Kałmyckim, oświadczyli życzenie posiadania ksiąg takowych i w swoim rodowitym języku, który jest bardzo podobny do pierwszego. W tym celu złożyli przeszło 12,000 rubli u Irkuckiego Cywilnego Gubernatora Treskina, prosząc o to najsilniey. Komitet tutejszy biblijny przedsięwziął wszelkie środki do uskutecznienia tak świętej prośby: P

zniesieniu się z Gubernatorem, postanowiono sprowadzić z Syberyi dwóch młodych Buratów będących w stanie zalecia się przekładaniem Pisma świętego na ich rodzowity język.

Nowe oddziały towarzystwa zawiązały się w mieście Szkłowie i Bielicy w Gubernii Mohilowskiej, na wyspie Oesel, w Kilkond; w Gubernii Rygskiej, w Maryemburgu,

Jeden z Viceprezesów Rezańskiego oddziału pisał następujący list do Prezesa tutejszego biblijnego towarzystwa: "Najstarsi z pomiędzy Tatarów mieszkających w mieście Kasimowie, użuli tak silne pragnienie posiadania (ksiąg Pisma S. iż nieczekając na zezwolenie swoich współbraci, przystali mi 110 rublii prosząc o sprowadzenie im starego i nowego testamentu. „

Biskup Permski Justyn donosi także, iż bardzo wielu z narodu Tatarskiego w powiecie Szadryńskim prosilo go o opatrzenie ich w księgi starego i nowego Testamentu. Atak i Mahometanie wyraźnie okazują chęć słowa Bożego i czują się być pociągani do światła Ewangelii.

Z Paryża d. 23 Października.

Królowi Angouleme, jako Wielki Admirał Francuzki obieżdza teraz porty, i wszędzie uprasza, aby mu nie czyniono honorów.

Hrabiowie Rostopczyn i Nariszkin mieli u Króla posłuchanie; pierwszy niał tu na 6 miesięcy dom Xcia Montebello.

O Hr. Forbm, który przedsięwziął w celu kunsztów podróż do Grecyi, miano tu z Aten pierwszą wiadomość, z kąd wybierał się do Stambuła i do Ziemi Świętej.

Fisarze nasi są nader czynnemi; 5

lub 6 pomiędzy którymi wymieniają Beniamina Constant, Jay, Lanjuinais, Gregoire, połączyli się dla wydania różnych ludów konstytucy.

Naczelnym Wodzem wojska Pruskiego we Francyi, Generał Hr. Ziethen, posłał z rozkazu swojego Monarchy Prezydentom gmin Bar-le-Duc, Comercy, Ligny i Farks 2000 fr. aby je pomiędzy ubogich tych 4 gmin podzielili.

D. 19 umarł tu sławny Kompozytor muzyczny Mehul w 54 roku życia.

Mówią, iż na terażniejszych posiedzeniach izb z ważniejszych następujące przedmioty będą celem ich obrad: 1) wolność druku; 2) wolność osobista i zniesienie rewotalnych sądów; 3) budżet; 4) konkordat. Rząd, iak sądzą, nie będzie sprzeciwiał się im i 2mu punktowi, ażeby ułatwić sobie uchwalenie budżetu. Najwięcej zapewne konkordat znajduje trudności.

W dowodztwach Francuzkich dywizy zapowiadają wiele odmian, które nowy Minister wojny Marsz. St. Cyr Królowi do zatwierdzenia ma podać. Pomnożenie wojska Francuzkiego odłożonem zostało, dopoki obie izby na propozycyją rządu jego liczby nie uchwalą.

Podług listu z Marssylii pod d. 14 b. m. miano tam urzędową wiadomość, że nowy Dey Algierski rozkazał wrocić okręt Hamburgski Reyherstig z całym ładunkiem, chociaż ten już był sprzedany, i lud jego uwolnił.

Niedaleko Abbeville Anglik Filipps został przez nieciakiego Fryderyka, Prusaka, który w Diepie ożenił się z Francuzką, a którego on za tłumacza przyjął, okropnie zamordowany i wszystkich pieniędzy, które miał pozbawiony.

Od granic Portugalii donoszą, że Jenerał Freire, przekonany, iż był naczelnikiem odkrytego tam spisku, został z wielu współwinowaycami na śmierć skazany i stracony.

Podług listu z Madrytu pod d. 7 Października, poseł Rossyyski przy Dworze Hiszpańskim, P. Tatiszew, został tam w największem poważaniu, i wysłał często gońców do Paryża i Peterzburga. Niemniej czynną utrzymuje korespondencyją poseł Angielski; lecz tajemnica pokrywa jeszcze te układy, które tyczą się zapewne Ameryki.

Z Włoch d. 12 Października.

Xże i Xiężna Carignan przybyli d. 11 do Królewskiego zamku del Valentino, a o godzinie 4 wiechali uroczysto do Turynu.

W Neapolu utworzona została d. 29 Września założona przez X. Scoppa wedle sposobu Bella i Lankestra szkoła na 300 uczniów.

D. 4 b. m. nad miastem Notera wzniosła się okropna burza z błyskawicą i gradem; w wielkości 12 lotów padał grad, który pokaliczył ludzi i bydło. Domy uszkodzone, a okoliczne ogródy zupełnie zniszczone zostały. W mniej 15 miesięcy po trzeci raz pustoszy podobną burzą tę okolicę.

Infantka Hiszpańska, Maryja Ludwika, była Królowa Etruryi, wyjechała z Rzymu d. 9 b. m. do Villa Lante. P. Marhetti, który jej syna edukował, wyznaczyła miesięczną pensyją po 60 Skudów.

Korsarz z Buenos-Ayres napadł na Austriacki kupiecki okręt Karolinę, płynący z Wenecyi do Lizbony, i nawet do niego strzelał; ale przeyrzawszy Austry-

iackie papiery, przeprosił Kapitana okrętu, iż wziął jego banderę za Hiszpańską, i ofiarował wynagrodzenie uczynionej szkody.

Od brzegów Menu d. 26 Października.

W Soloturnie umarł d. 15 b. m. sławny Polski Jenerał Kościuszko. Od kilku lat żył on oddalony od wielkiego świata, bawił się jedynie czytaniem, przestawał na obcowaniu z kilku przyjaciółmi, i całą swoją szczęśliwość zasadzał na dobru czynieniu. W ostatniej woli swojej pamiętał szczególniej o ubogich, i żądał, aby przy prostym obrzędzie pogrzebowym przez nich był do grobu zaniesiony.

Były Westfalski Minister, Hr. Malchus, mianowany teraz Wirtemberskiem wykonał d. 11 b. m. w radzie stanu tę dostojność przysięgę i zajął przeznaczony dla siebie dom na kancelaryją.

Nad warowniami miasta Erfurtu pracują ciągle, a mianowicie nad umocnieniem samego miasta, którego cytadela Petersberg i Ciriag w ostatniej wojnie dłużej niżeli one się trzymały.

Wielki Xże Badeński mianował swego Ministra stanu, Baron Hake, nadzwyczajnym Posłem swym i Ministrem w Wiedniu.

Zakończony niedawno Sto Michalski iarmark Lipski był dosyć dobry. Najwięcej jednak miały pokupu przednie bawelniane i wełniane towary, jako to kottony, &c. przednie sukna. Niektórzy Anglicy całe składy swoich tego gatunku towarów rozprzedali i jeszcze na dostawienie onych kommissa poprzyymowali, zawsze jednak po tańszej cenie ze szkoda Niemieckich fabryk. Grube sukna nie miały tą razą pokupu, równie jak tak zwane Noremberskie towary, których da-

wniey naywięszy do północney Ameryki zakupowano. Sasey fabrykańci z Szegnic, Plauen i innych okolic wiele swoich rękodzieł sprzedali. Piłtina były tanie, a iednak nie było na nie pokupu. Liczba żydow z Polski, Galicyi i Rosyi była tą razą większa niżeli innych czasow. Znaydowało się na tym iarmarku także dwoch Persow z Schiras i kil-

kunastu żydow z Turzech z wschodnimi towarami. Wczásie pierwszego tygodnia iarmarku piękna pogoda sciągnęła wielu kraiovcow, którzy wiele pieniędzy zostawili. O bankructwie nie było wzmianki i w płatnym tygodniu wszystkie nastąpiły wypłaty. Fabrykańci żaili się iednak powszechnie na tanią sprzedaz Anglikow.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości, iż w dniu 1 Grudnia r. b. od godziny 10 z rana w Biorze wydziału odbywać się będzie licytacyia publiczna Dzierżawy wieczney Erbpacht ogrodu przy pałacu w Promniku Białym będącego, oraz sprzedarzy tamże Pałacu murowanego. O warunkach oboęga w Biorze Kommissyi Włościanskiej przy ulicy Gredzkiej pod L. 120 wiadomość powziętą bydz może. Tu się tylko nadmieniam.

1) Iż każda z tych realności osobno licytowaną będzie dla większey dogodności ubiegających są:

2) Co do Pałacu wartość szacunkowa jego stanowi pretium fisci, a tey dziesiąta część vadium.

3) Utrzymujący się przy kupnie tey ostatniey Realności obowiązany będzie złożyć natychmiast iedną czwartą część wylicytowaney kwoty, drugą podobną część w niesie w dniu 24 Czerwca 1818, a resztującą połowę w tymże terminie na pewney hipotece z optacieniem po 5 od 100 procentu zabezpieczy. W Krakowie d. 26 Paźdz. 1817.

Linowski S. P.

Godolmski S. W.

Niżey podpisany uwiadomia Prześietna Publiczność, iż będąc osobiście na ostatnim Jarmarku w Lipsku, sprowadził tamtąd do Składu własnego w Sukiennicach Miasta Krakowa będącego, nayprzedbięczyr Szukra, Karty, Każmiry i Wigonie, z pierwszych fabryk Francuzkich i Angielskich, które za mierną cenę sprzedawać ofiaruje,

Kajetan Fuchs.

Podaje się do Publiczney wiadomości, iż po odbyciu przedstanowczey Licytacyi, Chałupy z obsiwami, w Wsi Olszenicy leżącey, w dniu 3cim Listopada r. b. która to Chałupa z Obsiwami stosownie do Art. 698 K. P. Wawrzeńcowi Bidec włościanowi wsi Olszanicy za Summę 335 Zł. Pol. gro. 15, jako naywięcey dającym przysądzona została. Termin do Stanowczey licytacyi na dzień 18ty Listopada r. b. na godzinę 9tą z rana naznaczony został, na który to termin, chęć licytowania mający do Domu pod Nrem 185 przy ulicy Sgo Michała stojącey, jako do miejsca w którym licytacyia odbywać się będzie, zapraszają się. Dan w Krakowie dnia 3go Listopada 1817.

W. Skorzyński, Sekretarz T. C. I. Instancyi.

Niżey podpisany Assesor Trybunatu I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu Rezolucyią Tegoż Trybunatu pod d. 20 Września r. b. do Nru 3020 zapadłą do sprzedarzy kamienicy przy ulicy Szewskiej pod Nrem 329 położoney, niegdy ś. p. Andrzeia Sakowskiego szklarza własney delegowany; niniejszym uwiadomia, iż taż kamienica w Roku b. 1817 przez trzech w słuźce biegłych Taxatbrów przysięgłych 2834 Zł. Pol. oszacowana, zupełnie w dobrym stanie będąca w dniu 18. Grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem w sali Audyencyonalney Trybunatu przez publiczną licytacyią, przedstanowczo odbydz się mającą, sprzedaną będzie. Zyczący sobie takowey nabydz, zechcą się naterminie wyżej wymienionym; w miejscu oznaczonym, zaopatrzeni w Vadium to iest 2834 Zł. Pol. znaydować. O warunkach zaś niniejszey licytacyi każdego dnia tak u podpisanego kommissarza, jako i u Urod: Miętuszewsk ego Kuratora massy dowiedzieć się można będzie, które to warunki równie przed rozpoczęciem się licytacyi przeczytane będą.

W Krakowie dnia 3 Listopada 1817.

Zgnacy Łahajewski,